

bliver der ikke andet at gøre end at modtage det Tilbud, som er givet fra alle Partier, de $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., selv om det er et Beløb, som er ringere, end det burde være, naar der er Tale om at yde Tilskud til Hjælpekasserne.

Hækkerup: De opgivne Tal, ogsaa de nu sidst af den højtærede Minister fremførte, synes at vise, at det Krav, vi tidligere har stillet, i Virkeligheden ikke har været overdrevet, naar man har fremsat — og fastholder — Ønsket om, at Staten skulde yde den ene Trediedel af Hjælpekassernes Udgifter, men jeg skal ikke rejse en alligevel resultatløs Strid, og da det af de Udtalelser, der er fremsat af de ærede Ordførere for de forskellige Partier, fremgaar, at der neppe er større Tilskud at hente, skal jeg ikke fremsætte Krav om at faa denne Sag til Udvalgsbehandling, men skal anbefale, at den gaar direkte til anden Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6291).

Sagen sattes til Forhandling.

Bjerring: Amter og Kommuner har i de senere Aar haft stadig stigende Udgifter til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme. Udgiftsstigningerne beror væsentlig paa de store Prisstigninger, der i de senere Aar har været paa Levnedsmidler. Jeg skal saaledes nævne, at paa et Omraade, hvor jeg er kendt, Svendborg Amt, var for Epidemisygehuset i Nyborg Udgifterne pr. Sygedag i 1922—23 steget til 7 Kr. 89 Ø. og i 1923—24 til 8 Kr. 29 Ø. I det Regnskabsaar, vi nu er inde i, 1924—25, vil det sikkert vise sig, at Udgifterne bliver endnu større. Foranlediget ved disse store Udgifter for Amt og Kommune til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme blev der af

Foreningen af Sygehusbestyrelser i Danmark med Tilslutning af den danske Købstadforening og Amtsraadsforeningen indsendt et Andragende til Justitsministeriet angaaende Forhøjelsen af Taksterne, der i det oprindelige Lovforslag af 1915 var fastsat til 3 Kr. og 2 Kr. I Krigsaarene har der adskillige Gange været foretaget Forandringer i disse Takster, i 1921—22 var de oppe paa henholdsvis 5 Kr. og 4 Kr., i 1922—23 paa $4\frac{1}{2}$ Kr. og $3\frac{1}{2}$ Kr. og i 1923—24 4 Kr. og 3 Kr. Den højtærede Minister har i Lovforslagets § 2 foreslaaet Satserne forhøjet til henholdsvis 4 Kr. og 3 Kr. for Finansaarene 1924—25 — det Aar, vi er i — og 1925—26. Jeg siger den højtærede Indenrigsminister Tak, fordi han har fremsat dette Forslag, det forekommer mig, at det er en Retfærdighedshandling overfor Kommunerne at komme dem til Hjælp ved at forhøje Satserne saaledes, at de kan faa noget større Godtgørelse for de stadig stigende Udgifter til Epidemisygehusene.

I Lovens § 34 foreslaas indsat et nyt tredje Stykke, der lyder saaledes: „Saa- fremt Patientten ved Indlæggelsen havde Ophold i en anden Kommune end den Købstad-, Sogne- eller Amtskommune, som driver Sygehuset, forhøjes det Beløb, der skal udredes i Henhold til 2det Stykke, med 2 Kr. pr. Sygedag“. Jeg siger ogsaa den højtærede Minister Tak for denne Ændring, fordi det forekommer mig, at det ogsaa er en Retfærdighedshandling, at den Kommune, i hvilken den paagældende har Ophold, skal tage Del i Udgiften, selv om den syge indlægges paa Sygehuset i et andet Amt.

Der var ogsaa kommet en Henstilling fra Foreningen af Sygehusbestyrelser med Hensyn til Kørsel. Forholdet er jo det, at naar de syge køres fra et Amt for at blive indlagt paa Epidemisygehuset i et andet, skal det Sygehus, der modtager Patientten, afholde Udgiften ved Kørselen. Dette forekommer mig ikke at være helt rigtigt og retfærdigt, hvorfor jeg tillader mig at foreslaa, at der i dette tredje Stykke indsættes en Bestemmelse om, at den Kommune, i hvilken den paagældende har Ophold, skal udrede Kørselsudgifterne. Jeg skal ikke foreslaa Sagen henvist til noget Udvalg, jeg har tænkt mig, at man til tredje Behandling kunde stille et Ændringsforslag sigtende til at ændre dette Forhold med Hensyn til Kørselen.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette Ting.